

**Козьміна Н.А.**

*Національний технічний університет України*

*«Київський політехнічний інститут» імені Ігоря Сікорського, Україна*

## **Індивідуалізація процесу навчання**

Комплексний підхід до вирішення проблеми підвищення ефективності навчального процесу включає застосування сучасних технологій навчання з підключенням до нього найновітніших інформаційних технічних засобів, його інтенсифікацію завдяки новим, більш досконалим та ефективним, методам навчання, а також підвищенню мотивації самих студентів.

Технології навчання визначаються вченими як сукупність цілей, завдань, форм, методів та прийомів, що постійно використовуються в процесі навчання, на базі психолого-педагогічних установок. Під час цього процесу відбувається якісна зміна впливу на учня. Одне з головних завдань викладача полягає в тому, щоб точно визначити як кінцеву мету, так і мету на різних етапах процесу. Це дозволить найбільш точно визначити структуру та зміст навчально-пізнавальної діяльності учнів, розробити методи досягнення більш високих і стабільних результатів, уникнути помилок і прорахунків.

Отже, серед завдань що стоять перед викладачами вищих навчальних закладів є наступні: дати студентам необхідні знання, вміння, навички, навчити їх здійснювати різні види навчальної діяльності, вміти використовувати нові інформаційні технології, розвивати індивідуальні пізнавальні здібності та можливості, спонукати студентів до самопізнання, саморозвитку, самореалізації, бути готовими до співпраці, прагнучи уникати і долати конфлікти, формування професійної компетентності.

Вирішення таких завдань буде неможливим без створення найбільш сприятливої атмосфери для самовираження студентів з урахуванням особистості студента, який має свої здібності, можливості та потреби, здатен усвідомлювати, реагувати, робити свій вибір у різноманітних ситуаціях.

Особистісно-орієнтований підхід, індивідуалізація навчання, де в центрі є особистість студента, її самобутність та самоцінність, має бути методологічною орієнтацією будь-якого вчителя. Базуючись на системі взаємопов'язаних понять, ідей і способів дій, створюючи атмосферу творчості, співпраці, взаєморозуміння і взаємодопомоги, робить можливими і надихає процеси самопізнання і самореалізації особистості. Гнучкий підхід до визначення цілей, облік особистісних інтересів, індивідуальних можливостей і здібностей учнів робить процес навчання більш успішним, результативним.

Особистісно-орієнтоване навчання реалізується в різних формах роботи: діалоги та дискусії, рольові та імітаційні ігри, методи проектів, навчання у співпраці у невеличких групах і різнорівневе навчання. Перед групою студентів ставиться одна спільна мета при виконанні одного спільного завдання, де кожен відповідає за результат своєї роботи, а також за результат роботи всієї групи. Проте, різні члени групи виконують різні ролі, які диференціюються за рівнями складності. Викладач має потурбуватись, щоб під час роботи групи панувала атмосфера взаємодопомоги, творчості, позитивного емоційного контакту. Таке сприятливе середовище дасть можливість кожному студенту максимально проявити свої здібності в ході активної спільної роботи на базі різних навчальних ситуацій.

Технологія навчання у співпраці сприяє досягненню оптимальних результатів в процесі навчання. Студент, який виконує завдання, що підходить саме його рівню підготовки, має можливість максимально проявити свої здібності та ініціативу. Таким чином, навчання стає не рутинним та нудним, а радісним та творчим процесом. Такий активний підхід значно підвищує мотивацію студентів.

Успіх такої роботи великою мірою залежить від викладача, від того як він будуватиме весь процес навчання, від того наскільки підібраний матеріал навчання відповідає попередньому досвіду студента, рівню його знань, інтересів, наскільки чітко представлений та інтегрований матеріал.

Для забезпечення ефективної роботи та позитивних результатів викладач має постійно аналізувати попередній досвід, помилки, надбання та причини, що призвели до них, шукати шляхи подолання недоліків та перешкод, стимулювати студентів до самостійного пошуку необхідної інформації, підвищувати мотивацію студентів. Однією з задач викладача є розробка диференційованих завдань для формування та активізації умінь та навичок як для успішних учнів, так і для учнів з дуже низькою підготовкою.

#### Література:

1. Кравченко Г.Ю. Теоретико-методологічні основи особистісно орієнтованої освіти// Поч. навч. та вихов. – 2005. - №25. – С. 2-3.
2. Леонтьев А.А. Психолого-педагогические основы обновления методики преподавания иностранных языков: Лекция-доклад / А.А.Леонтьев. - М. : Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 1998. - 24 с.
3. Личностно – ориентированный подход в работе педагога: разработка и использование/ Под ред.. Е. Т. Степанова. - М.: ТЦ Сфера, 2003. – 128с
4. Лозниця В. С. Психологія і педагогіка: основні положення. Навчальний посібник для самостійного вивчення дисципліни. - К.: Ексоб, 2006. – 304с.
5. Полат, Е.С. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования. – М.: Академия, 1999.

Филологические науки/1. Методика преподавания языка и литературы